

شکل‌گیری «قطب‌های مجزا»

✱ غلامحسین حسین‌زاده یوسفی
gh.hosseinzadeh@gmail.com

کلیدواژه‌ها: قطب‌های مجازی، محیط‌های کاری، نیازهای بازار کار، نیروی انسانی.

حداکثر تا پایان قرن بیستم، آموزش‌های فنی و حرفه‌ای بر توسعه‌ی رشته‌های خاصی مانند مکانیک خودرو یا جوشکار و به تربیت تکنسین درجه‌ی ۱ و ۲ و کارگر ماهر و نیمه ماهر و متناسب با ساختار طبقات شغلی در صنعت متمرکز بود. در نتیجه، برنامه‌ریزی و تربیت «یک‌سان» نیروی انسانی مورد نیاز در محیط‌های آموزشی فنی و حرفه‌ای با استانداردهای آموزشی و با طرح‌ریزی یک دوره‌ی کارآموزی در محیط واقعی ممکن به نظر می‌رسید. در عین حال، با روند فعلی تخصصی شدن بازار کار، پیچیده‌تر شدن ابزار کار، تقاضا برای سطوح بالاتری از مهارت‌ها در حال شکل گرفتن است. دولت‌ها، صاحبان مشاغل و شرکت‌های تجاری به‌طور فزاینده‌ای از سرمایه‌گذاری در مراکز سنتی آموزش و فنی و حرفه‌ای و کارآموزی برای تربیت نیروی کار فاصله می‌گیرند و آن را پرهزینه و فشار بر بودجه آموزش عمومی تلقی می‌کنند. در برخی از کشورها عمدتاً آموزش فنی و حرفه‌ای به پس از متوسطه منتقل شده و از طریق ارائه‌ی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای استاندارد، در قالب بسته‌های آموزشی و به کمک استانداردهایی برای ارزیابی مدارک شغلی شکل گرفته است. اما عاقلانه نیست بدون مطالعه و فراهم کردن زیرساخت‌ها، خود را وارد تحولات هزاره‌ی سوم کنیم.

آزمایش‌های فنی و حرفه‌ای

قسمت دوم

استقبال از تحولات هزاره‌ی سوم

بسط و تشریح وظایف «قطب‌های فنی و حرفه‌ای»

الف) آماده کردن معلمان فنی و حرفه‌ای برای آموزش

این وظیفه، اصلی‌ترین محرک برای راه‌اندازی «قطب‌های فنی و حرفه‌ای» در جهان بوده است. هر «قطب فنی و حرفه‌ای» باید کادر آموزشی را از جهت آشنایی با دیدگاه‌ها، روش‌ها و نوآوری‌های موجود در آموزش‌های فنی و حرفه‌ای تحت پوشش خود قرار دهد. میلر (۱۹۸۰)، در تشریح این گونه فعالیت‌ها در یک «قطب فنی و حرفه‌ای» برای تکمیل این وظیفه به سه مرحله‌ی زیر اشاره می‌کند^{۱۵}:

۱. رشد شخصی: ایجاد شناخت و آگاهی در تک‌تک مدیران، کارکنان و معلمان فنی و حرفه‌ای در خصوص موضوعات جاری در آموزش‌های فنی و حرفه‌ای و شناخت آن مقدار از انتشارات و نتایج تحقیقات انجام شده در زمینه‌ی تخصصی که می‌تواند مشکلات آنان را در ارائه‌ی مطالب علمی حمل نماید.

۲. رشد آموزشی: اصلاح برنامه‌ی آموزشی و مطالعاتی رشته‌های گوناگون در سطح مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای، طرح‌ریزی روش‌های جدید ارائه‌ی آموزش و اصلاح روش‌های کهنه، استفاده از تکنولوژی آموزشی و خلق و ایجاد روش‌های مناسب‌تر در ارزیابی دانش‌آموزان و حمایت و پشتیبانی علمی و اطلاعاتی از این فعالیت‌ها در سطح کشور.

۳. رشد سازمانی: مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای باید نسبت به نیازهای واقعی موجود بازار کار در زمینه‌ی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در جامعه‌ی هدف خود شناخت بیش‌تر و مسئولیت افزون‌تری داشته باشند. در این رابطه باید آموزش و روشننگری لازم در

زمینه‌ی ساختارهای گوناگون سازمانی برای رسیدن به اهداف فوق و به‌خصوص مسئله‌ی هزینه‌ها و بازده هر یک از ساختارها مورد بحث و تحقیق و اصلاح مداوم قرار گیرد. فرضاً به جای انتقال گزارش‌های فردی مبنی بر ضرورت انجام تغییرات ساختاری و روشی در رشته‌ای خاص، از طریق اتصال به «قطب‌های فنی و حرفه‌ای» مورد نظر خود، نظرات و مطالبات خود را کارشناسی‌تر و با اجماع محلی یا محلی ارائه دهند.

برای رسیدن به اهداف فوق باید به جریان راه‌اندازی «قطب‌های فنی و حرفه‌ای» به جزئیات زیر توجه داشت:

۱. رشد آموزش فنی و حرفه‌ای باید هدف اصلی هر «قطب فنی و حرفه‌ای تخصصی» باشد. این رشد تغییر و تقویت توان برنامه‌ریزی آموزشی، استفاده از روش‌های جدید و مؤثر در ارائه‌ی مطالب و ارزیابی دانش‌آموزان و روش‌های خلاق در تقویت قدرت و هنر آموزش در معلمان فنی و حرفه‌ای را شامل می‌شود.

۲. تمامی معلمان فنی و حرفه‌ای قبل از شروع فعالیت به عنوان معلم، باید آموزش‌های تکمیلی لازم را در زمینه‌ی متدلوژی آموزش ببینند. دادن ارزش رسمی به این گونه آموزش‌ها در سطح ملی جزو ضروریات است.

۳. هر چند دادن آموزش به معلمان جوان در مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای در آغاز روی کسانی متمرکز می‌شود که می‌توانند روی همکاران خود و به‌خصوص روی سیستم آموزشی تأثیر عمده بگذارند. رعایت این موضوع «قطب‌های فنی و حرفه‌ای» را در رسیدن به دو هدف عمده زیر یاری می‌کند:

الف) ایجاد یک گروه معتقد و شائق به ایجاد تغییر در آموزش فنی و حرفه‌ای در سطح مدیران مراکز آموزشی،

آن چنان که اصلاح و تغییر مراکز آموزشی فنی و حرفه‌ای را سرعت ببخشند.

ب) تغییر دیدگاه‌ها و روش‌ها در گروه‌های آموزشی، کمیته‌ها و شوراهای تصمیم‌گیری در مدیریت نواحی و مناطق آموزش و پرورش،

۴. «قطب‌های فنی و حرفه‌ای» باید تربیت معلمان فنی و حرفه‌ای را مطابق با نیازهای موجود در بازار کار و در سطح جامعه انجام دهند. به همین جهت، آموزش آن‌ها باید جامعه‌نگر باشد و اعضای آموزش‌دهنده در هر مرکز باید در کلاس‌های درس، آزمایشگاه‌ها و کارگاه‌های موجود در سطح محل، یا محیط مجازی به کمک عکس و تصویر، معلمان را در ارائه‌ی بهتر مطالب کمک کنند. این برنامه باید توجه خاصی به مسئله‌ی آموزش کار عملی داشته باشد.

ب) برنامه‌ریزی مطالعات اقدام‌پژوهی در مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای

وظیفه‌ی عمده‌ی دیگر، «قطب‌های مجازی فنی و حرفه‌ای» برنامه‌ریزی و پشتیبانی از مطالعات اقدام‌پژوهی در مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای و ارزیابی سیستماتیک و ارتقای برنامه‌ی درسی و مطالعاتی دانش‌آموزان فنی و حرفه‌ای با توجه به نیازها و سیستم ارائه‌ی خدمات فنی و حرفه‌ای در بازار کار کشور است. این وظیفه شامل ارائه‌ی دقیق و روشن اهداف آموزشی موردانتظار در سطح ملی و برنامه‌ریزی در جهت حرکت به سوی آموزشی‌های جامعه‌نگر و منطبق بر نیازهای شغلی دانش‌آموزان فنی و حرفه‌ای در آینده است.

فعالیت‌های زیر برای رسیدن به اهداف مورد اشاره توصیه می‌شود^۵:

۱. تماس و برخورد آموزشی دانش‌آموزان فنی و حرفه‌ای با جامعه، بازار کار و محیط‌های کاری باید هرچه زودتر و در سال‌های اول آموزش آغاز شود. بنابراین، در کنار آموزش کلاسی، کارگاهی در درون مدرسه، حضور دانش‌آموزان فنی و حرفه‌ای در محیط‌های کاری پیرامون مدرسه با برنامه‌ریزی برنامه‌های گردش علمی، کارورزی و طرح‌ریزی و حمایت از تحقیقات دانش‌آموزی را (احیای طرح دانش‌آموز پژوهنده)، برحسب نیازها و توقعات و توانایی‌های هر سه طرف (دانش‌آموز، معلم و بازار کار)

شکل خواهد داد.

استفاده از دوربین‌های دیجیتال، و تهیه‌ی مستند از محیط‌های کاری توسط دانش‌آموزان فرصت بسیار مغتنمی است که به خصوص مراکز فنی و حرفه‌ای باید از این امکان برای جذب تکنولوژی‌ها و شناخت ابزارهای جدید و تحولات بازار کار بهره ببرند. طی این برنامه‌ها دانش‌آموزان با محیط، ابزار و فرهنگ محیط کار، وظایف کاری و مسائل و مشکلات کاری و به خصوص فرهنگ کار گروهی آشنا خواهند شد.

«قطب‌های فنی و حرفه‌ای» باید تربیت معلمان فنی و حرفه‌ای را مطابق با نیازهای موجود در بازار کار و در سطح جامعه انجام دهند

در سال‌های نخستین اجازه دهید دانش‌آموزان آزادانه مشاهده و سؤال کنند و در کلاس‌های درس درباره‌ی دریافت‌های شخصی خود آزادانه سخن بگویند و سپس از طریق مراجعه به آرای جمع و اجماع به نتیجه‌گیری بپردازند. به ویژه اجازه دهید که با بحث و گفت‌وگوهای آزاد بین دانش‌آموزان، تصورات و ذهنیت خاص تخصصی و حرفه‌ای در آن‌ها شکل گیرد.

۲. آموزش‌های برنامه‌ریزی شده به صورت مشترک توسط معلمان یک رشته و ارائه شده به صورت بسته‌های آموزشی و استاندارد شده توسط خود آن‌ها باید مورد تأکید قرار گیرد.

۳. کاهش زمان آموزش در کلاس درس، به منظور افزایش فرصت برای آموزش در محیط‌های کار عملی و کارورزی.

۴. کاهش میزان ساعات دروس اجباری و افزایش امکان طراحی و انتخاب فرصت‌های یادگیری توسط معلمان و دانش‌آموزان.

۵. تشویق استفاده از امکانات کارگاهی محیط کار پیرامون مدرسه در امر آموزش و آشنا کردن دانش‌آموزان با روش‌های نوین و ابزارهای کار در محیط واقعی و...

ج) تحقیق در آموزش فنی و حرفه‌ای

در حال حاضر فعالیت و تلاش بسیار اندکی در زمینه‌ی تحقیقات در سطح مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای انجام می‌شود. قطب‌های مجازی، باید به خصوص در زمینه‌ی

تحلیل سیستم‌های موجود در تربیت نیروی انسانی ماهر و نیمه ماهر مورد نیاز بخش‌های مختلف فعال باشند و زمینه‌های انجام تحقیقات را جهت تقویت و حمایت از نوآوری در آموزش‌های فنی و حرفه‌ای، با توجه به نیازهای بازار کار و جامعه، فراهم آورند و به‌خصوص با ارتباط مداوم با دانش‌آموختگان مدرسه که در مشاغل مرتبط جذب شده‌اند به‌طور مداوم در تعامل و ارتباط باشند و با کسب اطلاع از توانمندی‌ها و دشواری‌ها و کاستی‌های آموزشی آنان به‌طور مداوم در برنامه‌های درسی خود تجدیدنظر نمایند. به بررسی انتشارات آموزش فنی و حرفه‌ای در خصوص سرفصل‌های زیر، که از نظر بهبود کیفیت آموزش‌های فنی و حرفه‌ای حائز اهمیت هستند، باید توجه گردد^{۱۵}:

الف) تعیین میزان ارتباط برنامه‌ی آموزشی مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای با شرح وظایف و مسئولیت دانش‌آموختگان فنی و حرفه‌ای در آینده؛

ب) بررسی و یافتن روش‌هایی که نگرش دانش‌آموزان را نسبت به موضوع ادامه‌ی تحصیل دانشگاهی بدون پشتوانه کار مرتبط، در مقایسه با ادامه‌ی تحصیل ضمن اشتغال با حمایت دولت و سرمایه‌گذاری کارفرمایان تغییر می‌دهد.

ت) تعیین و شناخت فعالیت‌های یک‌سانی که توسط سازمان‌های مسئول و مشارکت‌کننده در امر ارائه‌ی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای صورت می‌گیرد و گهگاه به بروز تشنج و تداخل مسئولیت‌ها در ارائه‌ی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در سطح جامعه می‌انجامد.

ث) مطالعه و تعیین روش‌های مناسب جهت ایجاد تمایل و اشتیاق در جامعه (صاحبان صنایع بزرگ، کارفرمایان و نهادهای اجتماعی) جهت مشارکت در تربیت نیروی انسانی مورد نیاز.

ج) ارزیابی و اعتباربخشی روش‌های جذب دانش‌آموزان برای رشته‌های مختلف فنی و حرفه‌ای (گرایش به استعدادسنجی، رغبت‌سنجی و ایجاد فرصت‌های مطالعاتی و راهنمایی تحصیلی و شغلی به جای تکیه‌ی صرف بر نمرات درسی و ضابطه‌های صوری متداول).

چ) ارزیابی درازمدت و کنترل کیفی برنامه‌های آموزشی و رشته‌های مختلف تحصیلی در سطح آموزش متوسطه‌ی فنی و حرفه‌ای و تطبیق مداوم آن با نیازهای بازار کار و ادامه‌ی تحصیل در رشته‌های

علمی - کاربردی مرتبط.

ح) تحقیق در مورد استانداردهای مهارت دانش‌آموختگان فنی و حرفه‌ای و تطبیق آن با نیازهای بازار کار.

با این حال به نظر می‌رسد اگر پاسخ چهار پرسش کلیدی زیر برای مراکز و معلمان فنی و حرفه‌ای روشن نباشد، بسیار طبیعی خواهد بود که آن‌ها به انجام وظایف مکانیکی خود ادامه دهند^{۱۶}:

۱. آموزش‌های فنی و حرفه‌ای چه تأثیری ممکن است در اقتصاد داشته باشد؟

۲. آیا کسی که آموزش فنی و حرفه‌ای را در آموزش و پرورش در یک دوره‌ی سه ساله یا پنج ساله دریافت می‌کند می‌تواند مهارت‌های خود را از مدرسه به محیط کار منتقل کند؟

۳. برنامه‌های جاری آموزش فنی و حرفه‌ای چه قدر با محیط کار متناسب هستند؟

۴. آیا آموزش‌های فنی و حرفه‌ای با هدف تربیت نیروی انسانی مورد نیاز در بخش‌های صنعتی، کشاورزی و خدمات می‌تواند به حل مشکلات مربوط به رفاه، جرم و جنایت، بهداشت، بیکاری، تورم، اشتغال جوانان و تشکیل خانواده، توسعه‌ی پروژه‌های کارآفرینی و مجموعه‌ی پرسش و پاسخ‌های مربوط به توسعه شهری و روستایی کمک کند؟

د) ترویج فرهنگ آموزش مداوم در آموزش‌های فنی و حرفه‌ای

نقش «قطب‌های مجازی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای» در مراکز آموزشی که فاقد برنامه بازآموزی معلمان خود هستند، به راه‌اندازی و ایجاد اشتیاق و ارائه‌ی پیش‌نهادهای عملی و ارائه‌ی روش‌های جدید و نوآوری در این گونه آموزش‌هاست. وظایف **قطب‌های مجازی** را در این زمینه به این شرح می‌توان خلاصه کرد^{۱۵}:

۱. کمک به گروه‌های آموزشی مختلف در مدارس، مناطق آموزشی در مورد برنامه‌ریزی و راه‌اندازی آموزش‌های تکمیلی، جهت معلمان فنی و حرفه‌ای و فراهم کردن امکان تبادل تجربه بین گروه‌های همتا.

۲. برنامه‌ریزی و انجام تحقیق در سطح مدارس داوطلب جهت نیازسنجی و تعیین دقیق نیازهای آموزشی آن گروه از افراد و شاخه‌هایی که برای آموزش‌های تکمیلی، به روش‌های حضوری و غیرحضوری و یادگیری مستقل

و دانش‌افزایی از طریق تبادل تجربه، داوطلب شرکت هستند.

۳. تهیه و فراهم کردن مواد و منابع مورد نیاز در امر ارائه‌ی آموزش‌های تکمیلی.

ه) ساخت ابزار، ارزش‌یابی و گزارش نتایج امتحانات انجام شده در سطح مدارس کشور

«قطب‌های مجازی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای» باید دانش و تسهیلات لازم را برای بهبود کیفیت ارزش‌یابی دانش‌آموزان فنی و حرفه‌ای در برنامه‌های مختلف آموزشی موجود در سطح مراکز آموزشی، جهت معلمان فنی و حرفه‌ای وابسته به خود فراهم نماید. استفاده از روش‌های علمی برای تحلیل امتحانات انجام شده در سطح مدارس سبب بهبود اعتبار و روایی ارزش‌یابی‌ها و در نتیجه بهبود کیفی دانش و مهارت‌های دانش‌آموختگان فنی و حرفه‌ای خواهد شد.^{۱۵}

نقش «قطب‌های مجازی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای» در مراکز آموزشی که فاقد برنامه بازآموزی معلمان خود هستند، به راه‌اندازی و ایجاد اشتیاق و ارائه‌ی پیشنهادهای عملی و ارائه‌ی روش‌های جدید و نوآوری در این گونه آموزش‌هاست

و) همکاری «قطب‌های مجازی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای» با یکدیگر

باید یک سیستم دقیق و سالم ارتباط و تبادل اطلاعات در بین «قطب‌های مجازی رشته‌های مختلف آموزش فنی و حرفه‌ای» در سطح کشور به وجود آید. به نحوی که از برنامه‌ها، تجربیات و امکانات و توانمندی‌های موجود در مراکز آموزشی کشور حداکثر استفاده به عمل آید. در صورت امکان می‌توان این همکاری و تبادل اطلاعات را در سطوح برون‌مرزی نیز برقرار نمود و نتایج زیر را از طریق برقراری با این شبکه‌های اجتماعی، آموزشی و ارتباطی به دست آورد:^{۱۵}

۱. تبادل اطلاعات آموزشی؛
۲. تبادل دانش نیروی انسانی متخصص و متبحر؛
۳. تبادل مطالب و روش‌های مورد استفاده در آموزش

و یادگیری؛

۴. مشارکت در انتقال تجربیات و نظرات؛

۵. تشکیل و برگزاری همایش‌ها و تهیه‌ی گزارش‌های مشترک در مورد مسائل آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در سطح کشور؛

۶. تقسیم وظایف و مسئولیت‌ها در بین «قطب‌های مجازی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای»، با تأیید مسئولین در سطح ملی در صورت نیاز به انجام همزمان یک فعالیت آموزشی در سطح کشور.

اعطای کمک مالی برای راه‌اندازی «قطب‌های مجازی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای»

وظیفه‌ی عمده‌ی «قطب‌های مجازی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای»، طراحی و بهبود روش‌های برنامه‌ریزی درسی، آموزشی و ارزش‌یابی در مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای کشور است و نتیجه‌ی مورد انتظار این است که کیفیت ارائه‌ی آموزش فنی و حرفه‌ای ارتقا یابد. در خصوص تأمین مالی قطب‌های فنی و حرفه‌ای، نکات زیر می‌تواند مورد توجه قرار گیرد:^{۱۵}

۱. در شروع به فعالیت و با توجه به هزینه‌های قابل توجه در مرحله‌ی راه‌اندازی قطب‌ها، باید بودجه‌ی اختصاصی از طریق ستاد آموزش و پرورش به این امر اختصاص داده شود. اهمیت اختصاص این بودجه، علاوه بر نفس مسئله‌ی مالی، به نوعی ایجاد اعتبار و شخصیت مستقل و به رسمیت شناختن آن در مجموعه‌ی مدارس فنی و حرفه‌ای کشور است. بنابراین ثبت موقت «قطب‌های مجازی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای» برای هر درس (به مدت دو سال) به نام مدرسه و مؤسسه‌ی آن در ستاد آموزش و پرورش و به رسمیت شناخته شدن آن توسط کلیه‌ی واحدهای ستادی، اجرایی و مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای کشور و تسهیل در شکل‌گیری شبکه‌ای ارتباطات تخصصی بین مدارس و معلمان تخصصی موجب اهمیت یافتن آن می‌شود.

۲. در صورت امکان برای هر قطب، بودجه‌ی اختصاصی و مستقل از ضوابط و موانع اداری موجود در آئین‌نامه اجرایی و مالی مدارس در نظر گرفته شود.

۳. هر قطب، باید برنامه‌های مشخصی در خصوص ایجاد درآمد و استقلال مالی برای خود داشته باشد. انجام این مهم با برقراری تنوع و توسعه‌ی حیطه‌ی فعالیت‌ها به شرح ذیل قابل دست‌یابی است:

بین «قطب‌های مجازی رشته‌های مختلف آموزش فنی و حرفه‌ای» در سطح کشور به وجود آید. به نحوی که از برنامه‌ها، تجربیات و امکانات و توانمند

و برنامه‌ریزی کشور فقط آن دسته از برنامه‌های آموزش فنی و حرفه‌ای را در لایحه بودجه‌ی کل کشور منظور خواهد نمود که با سیاست‌های مصوب ستاد [استاد هماهنگی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای کشور] هماهنگ بوده و مغایرت نداشته باشد». بنابراین در این جا ما فقط به طرح ضرورت‌های اولیه برای تأمین مالی «قطب‌های فنی و حرفه‌ای» اکتفا کردیم^۴.

ستاد وزارت آموزش و پرورش باید اجازه بدهد، مدارس، معلمان و افراد علاقه‌مند به گسترش کیفی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در بخش دولتی و غیردولتی، آزادانه در این فعالیت‌ها داخل شوند و شبکه‌های اجتماعی خود را رأساً شکل دهند. سپس توانمندی‌ها و محصول تلاش آن‌ها را پس از ارزیابی به رسمیت شناسند و سپس با پرداخت هزینه‌های تحقیق و توسعه یا به صورت عام‌المنفعه به صورت آبخاری در سطح ملی اشاعه دهند.

* منابع در دفتر مجله موجود است.

- به دست آوردن امکانات مالی از طریق تحقیقات. این تحقیقات می‌تواند از سوی «قطب‌های مجازی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای» شروع و به صورت تحقیق قراردادی برای سایر مدارس، مناطق و سازمان‌های آموزش و پرورش کشور حسب نیاز آن‌ها انجام شود. - تهیه‌ی امکانات آموزشی سمعی و بصری، نرم‌افزارهای آموزشی، تولید بسته‌های آموزشی و سایر اقلامی که در خارج از مدرسه قابل فروش و استفاده‌اند. - طراحی و اجرای دوره‌های آموزشی، کارگاه‌های آموزشی و اعطای فرصت‌های مطالعاتی مرتبط با آموزش معلمان و کارکنان مدارس فنی و حرفه‌ای دولتی و غیردولتی و بخش خصوصی و دریافت شهریه جهت ارائه‌ی خدمات آموزشی. - ایجاد همکاری و ارتباط قوی با سایر مراکز در سطح کشور برای مشارکت در منابع و جلوگیری از دوباره کاری و به هدر رفتن بودجه و امکانات مالی مرکز. - ایجاد ارتباط با نهادهای فرهنگی، شهرداری‌ها، صنایع و صاحبان مشاغل آزاد، در زمینه‌ی سنجش نیاز و ارائه‌ی خدمات آموزشی به منظور تربیت نیروی انسانی مورد نیاز و انجام تحقیق و تأمین منابع آموزشی آن‌ها. - طبق مفاد ماده‌ی ۷ - آیین‌نامه‌ی اجرایی «ماده‌ی (۵۳) قانون برنامه‌ی چهارم توسعه» - «سازمان مدیریت

